

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3095/2022
15.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство одбране – Војна пошта, чији је заступник Војно правобранилаштво, Београд, ради исплате и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4337/21 од 27.04.2022. године, у седници одржаној дана 15.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4337/21 од 27.04.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4337/21 од 27.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4337/21 од 27.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1088/18 од 25.06.2021. године, којом је одбијен приговор стварне ненадлежности Основног суда у Врању за поступање у овој правној ствари, одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужена на име разлике између исплаћеног и припадајућег износа поклона за Нову годину исплати укупан износ од 37.989,00 динара за 2016-2018 годину, све ближе одређено у ставу другом изреке, одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужена на име неисплаћених накнада за исхрану у току рада за период од 01.11.2015. године до 30.11.2018. године исплати укупан износ од 47.740,00 динара са законском затезном каматом, све ближе одређено у ставу петом изреке и одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да му тужена на име регреса за коришћење годишњег одмора за период од 01.02.2016. године до 31.03.2019. године исплати укупан износ од 122.313,50 динара са припадајућом законском затезном каматом, све ближе одређено у ставу шестом изреке. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је укинута у преосталом делу и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Ставом 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о захтевима тужиоца за исплату разлике између исплаћеног и траженог износа на име новчаног поклона за децу запослених у Војсци Србије, за Нову годину за 2016. годину, 2017. годину и 2018. годину, и тражене накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, тако што су ови захтеви одбијени, у чињенично-правној ситуацији да су тужиоцу, као запосленом у Војсци Србије, исплаћене новчане честитке у износу од по 2.000,00 динара, у складу са регулативом која се односи на запослене у Војсци Србије, те тако и накнаде за топли оброк у току рада и регрес за коришћење годишњег одбора садржане у коефицијенту. У односу на ова примања запослених у Војсци Србије поредбена не може бити ситуација запослених код других послодаваца и правни став пресуде на коју се ревидент позива, јер у питању није иста правна ситуација и режим радног односа. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, као и наводе изнете у ревизији, те да је побијаном пресудом одлучено применом одговарајућег материјалног права према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати, то по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца применом члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате и накнаде штете поднета је 03.12.2018. године, а преиначена 04.03.2021. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде износи 208.042,50 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору где се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази

динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је Врховни касациони суд оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић